

THAING BANDO

ورزشهای رزمی و مبارزه ای میانمار

THAING BANDO

ورزشهای رزمی و مبارزه ای میانمار

گروه تاینگ باندو فدراسیون انجمن های ورزشهای رزمی ج.ا.ا

منابع:

- ویکی پدیا
- فدراسیون بین المللی تاینگ باندو
- انجمن تاینگ باندو اروپا (فرانسه)
- انجمن تاینگ باندو آمریکا

گردآوری و تالیف:

مسعود توکلی

جلال معتمدی

THAING BANDO

ورزشهای رزمی و مبارزه ای میانمار

فهرست

۴	ITBA ❖
۴	اهداف و برنامه ها ❖
۵	تاریخچه: تاریخ میانمار (برمه سابق) ❖
۵	اشغال بریتانیا و تاینگ ❖
۵	احیای تاینگ در برمه (میانمار کنونی) و تشکیل فدراسیون ملی ❖
۶	توسعه بان دو ❖
۶	بان دو در آمریکا ❖
۷	تاینگ بان دو در اروپا ❖
۷	تاینگ در انگلستان ❖
۸	تاینگ بان دو در ایران ❖
۹	سیستم های تاینگ بان دو ❖
۹	BANDO (بان دو) ❖
۱۰	BANSHAY (بان شای) ❖
۱۱	LETHWEI (لتوی) ❖
۱۱	رویدادهای لتوی ❖
۱۲	لتوی در عصر جدید ❖
۱۳	جهانی شدن لتوی ❖
۱۴	Lek kha mon (رقص آیینی و سنتی در مبارزات لتوی) ❖
۱۴	Lethwei yay رقص مبارزه (ادای احترام) ❖
۱۵	ضربات و تکنیک های مجاز در لتوی ❖
۱۵	راندها ❖
۱۶	داور مبارزه ❖
۱۶	قوانین سنتی در لتوی ❖
۱۷	کمر بند طلایی ❖
۱۷	ضربه سر (Gowl Tite) ❖
۱۷	مشت Let Thee ❖
۱۸	آرنج TeL Daung ❖
۱۸	لگد زدن (کان) Kan ❖
۱۹	زانو Doo ❖

THAING BANDO

ورزشهای رزمی و مبارزه ای میانمار

“As no one nation or people have the monopoly of the sunlight.
No one system, school or doctrine has the monopoly of the TRUTH”.

– Bando Motto

THAING

چنانکه هیچ قوم یا کشوری انحصار نور خورشید را ندارد،

هیچ سیستم، مدرسه یا دکترین نیز انحصار حقیقت را ندارد.

-شعار باندو-

LETHWEI . BANDO . NABAN
BANSHAY . MIN ZIN . BANDO YOGA

فدراسیون انجمن های ورزشهای رزمی

THAING BANDO

ورزشهای رزمی و مبارزه ای میانمار

ITBA (International Thaing Bando Association)

ورزش های رزمی و مبارزه ای برمه
(با قدمتی بیش از ۴۵۰۰ سال)

سازمان

سال ۱۹۹۷ انجمن بین المللی (International Thaing Association) ITA با هدف جمع آوری تمام سبک های مختلف هنرهای رزمی و ورزش های مبارزه ای میانمار تحت همین پرچم (ITA) و با ارزش های یکسان: خرد و برادری ایجاد شد.

این انجمن غیرسیاسی است، از نظر مذهبی بی طرف است و هر گونه تبعیض را رد می کند

سال ۲۰۰۹ تغییر نام به: ITBA (International Thaing Bando Association)

اهداف و برنامه ها:

مدیریت در سطح بین المللی همه اشکال آموزه ها و ترویج آنها، باندو و رشته های رزمی و مبارزه ای میانمار امروزی (برمه سابق).

تشویق روابط خوب بین تمرین کنندگان، گروه ها و اعضای فدراسیون.

ایجاد پیوند فرهنگی و ورزشی بین سازمان های جهانی

کمک به بهبود آموزش و ترویج تایننگ و اجزای آن:

❖ LETHWEI: بوکس سنتی برمه و مشتقات آن: کیک بوکسینگ باندو، لتوی کنترل شده

❖ BANDO: دفاع شخصی، فرمهای استاندارد، فرمهای حیوانی

❖ NABAN: کشتی برمه ای

❖ BANSHAY: استفاده از سلاح های سنتی: نیزه، شمشیر بلند، عصا، کمان، چوب بلند و کوتاه

❖ MIN ZIN: فرمهای درونی و انرژی (سیستمهای متفاوت یوگا و نیروهای درونی)

❖ BANDO YOGA: یوگا باندو

برگزاری جلسات آموزشی و سمینارها و همچنین تبادلات بین المللی فرهنگی و ورزشی.

تشویق و ترویج به رسمیت شناختن رسمی THAING-BANDO، به ویژه سازماندهی رویدادهای ورزشی بین المللی در این رشته های اخیر.

اطمینان از دسته بندی مجدد نوشته های تاریخی و فنی و همچنین انتشار کتاب ها و مطالب مکتوب مربوط به تمرین هنرهای رزمی.

THAING BANDO ورزشهای رزمی و مبارزه ای میانمار

تاریخچه: تاریخ میانمار (برمه سابق)

مبدأ

به گفته برخی از محققان هنرهای رزمی میانمار، گمان می رود تایننگ میانمار منشاء خود را در چین داشته باشد، در حالی که برخی دیگر از محققان معتقدند که منشاء آن در هند است.

اولین امپراتوری های میانمار در قرن یازدهم تأسیس شد، کاوش ها نشان می دهد که فرهنگ میانمار چندین قرن قبل از آن ایجاد شده است. در این دوره هنرهای رزمی در صومعه هایی به نام (Pwe Kyaung) تدریس می شده است.

راهبان (آری گی ((Ari Gyi)) که در معابد (Pwe Kyaung) زندگی می کردند به شاگردان خود به طور مخفیانه آموزش می دادند، بنابراین این تکنیک ها به خوبی شناخته نمی شدند و در واقع سری بودند. هدف از حملات و دفاع در برابر مخالفان خنثی کردن آنها بود. این فنون از راهبان (آری گی) قرن یازدهم تا به امروز از نسلی به نسل دیگر منتقل شده و به بخشی جدایی ناپذیر از سیستم باندو و هنرهای رزمی میانمار تبدیل شده است.

اشغال بریتانیا و تایننگ

روش های جنگ (تایننگ) در میانمار، مانند تمام کشور میانمار، به دلیل قوانین تحمیل شده توسط اشغالگران انگلیسی، به شدت آسیب دید. دولت استعماری اقدامات شدیدی را برای ریشه کن کردن همه اشکال مقاومت انجام داد. هرکسی که در حال تمرین یا آموزش تایننگ بود، برچسب شورشی می خورد و گروه های وابسته به شورشیان، از جمله شاگردان تایننگ از معابد، بی وقفه تحت تعقیب قرار می گرفتند. تمرین و نمایش تایننگ کاملاً ممنوع شد. آهنگرها از ساخت هرگونه سلاح منع شده بودند.

مرحوم U Chit Than در ۱۲ ژانویه ۱۹۴۶ (قبل از استقلال میانمار ۱۹۴۸) گروه جوانان تایننگ را زیر چتر لیگ جوانان برمه (لیگ جوانان آسیای سابق) به سرپرستی وزیر باگان اوبا گیان تشکیل داد.

سرانجام کشور میانمار در سال ۱۹۴۸ به استقلال رسید.

احیای تایننگ در برمه (میانمار کنونی) و تشکیل فدراسیون ملی

پس از استقلال میانمار فدراسیون تایننگ میانمار Myanmar Thaing Federation در سال ۱۹۶۶ توسط استادان وطن پرست تایننگ، مانند ساگی یو پی تین (sayagyi U Pye Thein)، ساگی یو چیت تان (sayagyi U Chit Than) و... توسط دولت در استان یانگون تشکیل شد. اهداف فدراسیون حفظ و ترویج روش ها، تکنیک ها و ویژگی های تایننگ میانمار است. در تعریف اولیه این فدراسیون آمده: ما

THAING BANDO ورزشهای رزمی و مبارزه ای میانمار

(فدراسیون تاینگ) متعهد به ارائه آموزش به نسل های جوان هستیم تا بتوانند از خود و کشورشان دفاع کنند و در نهایت اعتماد به نفس و سلامتی را برای همه افراد ارتقا دهند.

توسعه باندو:

در طی جنگ جهانی دوم پایگاه نظامی در شمال کشور برمه تاسیس شد که نظامیان آمریکا، چین، گورکا (نیپال) و سایر کشورها برای آموزش نیروهای متحد علیه امپراطوری ژاپن آموزش ببینند و تامین و تجهیز شوند. یکی از اساتید نامی تاینگ دکتر ماونگ گی (Dr Maung Gyi) برمه ای بود که پس از جنگ جهانی دوم به آمریکا مهاجرت نمود.

باندو در آمریکا

در مورد ایالات متحده، باندو توسط دکتر ماونگ گی (Dr Maung Gyi) برمه ای در سال ۱۹۵۸ معرفی شد، اما تاریخ تولد انجمن باندوی آمریکا به سال ۱۹۶۸ برمی گردد. انجمن باندو آمریکا با نام (American Bando Association) ABA یکی از قدیمی ترین سازمان های ورزش های رزمی در کشور امریکاست. که البته این انجمن از چارت فدراسیون میانمار تبعیت نمی کند.

سبک آموزشی منحصر بفرد او امروزه محبوب ترین هنر رزمی برمه ای در ایالات متحده است. انجمن آمریکایی باندو شامل نه سبک حیوانات از جمله گاو نر، گراز، کبرا، افعی، پیتون، پلنگ، ببر، عقرب و عقاب است. هنرجویان ابتدا اصول باندو را قبل از پیشرفت کردن و حرفه ای شدن با تقلید از تکنیک های حیوانی یاد می گیرند. هنر جو تشویق می شود که اصول اساسی هنر را درک کند، زیرا یک تکنیک ممکن است فقط در یک موقعیت خاص مفید باشد، اما اصلی که تکنیک بر اساس آن ساخته شده است در بسیاری از موقعیت ها مفید خواهد بود.

به غیر از باندو، انجمن به آموزش بانشای، لتوی و نابان می پردازد. هنرجویان از طریق مجموعه ای از کمربندهای رنگی، که از جودو اقتباس شده است، رتبه بندی می شوند. که به طور کلی از کمربندهای سفید، سبز، قهوه ای و سیاه تشکیل شده است، اما در برخی از باشگاهها کمربند زرد را نیز در سیستم درجه بندی خود گنجانده اند. یک هنر جو می تواند کمربند مشکی خود را حداقل پس از طی پنج سال تمرین مداوم دریافت کند. برای رسیدن به این مرحله، باید مهارت های آکا (شکل های دست خالی)، اسلحه های چوبی، سلاح های تیغه دار، اسپارینگ و قبولی در آزمون آمادگی جسمانی را بگذراند.

THAING BANDO ورزشهای رزمی و مبارزه ای میانمار

تاینگ باندو در اروپا

در مورد اروپا، لازم به ذکر است که باندو توسط یک آمریکایی به نام استاد جانانان کالینز در سال ۱۹۸۶ در فرانسه و سوئیس معرفی شد. وی یکی از بهترین شاگردان دکتر ماونگ گی (Dr Maung Gyi) بود، سپس در سال ۱۹۸۰ رئیس انجمن باندوی آمریکا شد. او در سال ۱۹۸۴ به دنبال اختلالات قابل توجهی که مشاهده کرد و تمایلی به همراهی با آنها نداشت، از این انجمن خارج شد.

فدراسیون بین المللی (انجمن بین المللی باندو، I.B.A) در اوایل دهه ۱۹۶۰ ایجاد شد، اما در واقع IBA در سال ۱۹۹۷ توسط استاد جانانان کالینز و استاد ژسوس وازکونز ریورا به ثبت رسید.

در مارس ۲۰۰۹، این انجمن بین المللی تاینگ باندو (I.T.B.A) شد. اولین رئیس آن به مدت ۳ سال ژسوس وازکونز ریورا بود. از اکتبر ۲۰۱۲، Sayagyi U Hla Win رئیس آن است.

دفتر مرکزی ITBA در لوزان سوئیس واقع شده است.

تاینگ در انگلستان:

برای بازگشت به اروپا، در واقع تمرین تایینگ و لتوی در اوایل دهه ۱۹۶۰ آغاز شد. آنها به لطف استاد بزرگ Sayagyi U Hla Win Pima U Se (ریچارد موریس) در انگلستان توسعه یافتند.

Sayagyi U Hla Win در ۱۶ ژانویه ۱۹۳۶ در یانگون میانمار متولد شد، او در حال حاضر در دوران بازنشستگی در لیورپول انگلستان زندگی می کند و در آنجا به تدریس در چندین باشگاه ادامه می دهد. این مبارز برجسته، هنرهای رزمی را از کودکی در معبدی با راهبان در برمه در طول جنگ جهانی دوم با تمرین شمشیر (dha) و نابان آغاز کرد. متعاقباً، این کودک آشفته در میانمار در لتوی سنتی مبارزه کرد. در اوایل دهه ۱۹۶۰ او به بریتانیا مهاجرت کرد و هنوز هم در آنجا زندگی می کند. او همچنین در مسابقاتی که همیشه رسمی نیستند می جنگد. سفرهای متعدد و منظم او بین انگلستان و میانمار به او اجازه داد تا در تمام زندگی خود به عنوان معلم، استاد و سپس استاد بزرگ به آموزش خود ادامه دهد. او در حال حاضر Pima U Se Sayagyi (استاد بزرگ) است که توسط استادان بزرگ تایینگ میانمار به رسمیت شناخته شده و توسط فدراسیون تاینگ میانمار به عنوان استاد بزرگ اروپا منصوب شده است Sayagyi . U Hla Win بیش از همه در Lethwei و شمشیرزنی متخصص است. اما او در سن ۷۷ سالگی آخرین استاد بزرگ Dha Byan (چاقوی چرخان) است که یک سلاح بسیار باستانی از میانمار است.

بنابراین Sayagyi U Hla Win مدیر فنی اروپا است که توسط فدراسیون تایینگ میانمار به رسمیت شناخته شده است. او همچنین یکی از استادان بزرگ کمیسیون فنی جهانی در بین المللی تاینگ باندو است.

THAING BANDO ورزشهای رزمی و مبارزه ای میانمار

انجمنی که تنها سازمان بین المللی است که برای توسعه هنرهای رزمی برمه در سطح جهانی توسط استادان میانمار (برمه سابق) و فدراسیون تایننگ میانمار به رسمیت شناخته شده است. حدود ده سال است که Sayagyi U Hla Win چندین بار در سال به اروپا (فرانسه) می رود تا به آموزش کارشناسان فرانسوی و اروپایی ادامه دهد که البته آنها نیز برای ادامه تمرینات خود به انگلیس می روند. چندین استاد و کارشناس فرانسوی برای ادامه آموزش به میانمار رفتند که از جمله آنها می توان به مدیر فنی تایننگ در فرانسه ژان روژه کالیبر و چند معلم کمر بند سیاه اشاره کرد.

گروه تایننگ باندو

تایننگ باندو در ایران

استاد بزرگ زنده یاد **محمد آقا توحیدی** بنیانگذار موی تایی (پدر موی تایی) ایران پس از سال ها تلاش در پایه گذاری و تربیت قهرمانان و مربیان در سطح ملی و جهانی، و با توجه به اشتیاق و عطش یادگیری و روح بزرگی که داشتند همواره در جستجوی فنون و سیستم های رزمی در سیر تکاملی مبارزات بودند و سال ها بر روی سیستم های تایننگ مطالعه و تمرین می کردند و سرانجام در سال ۲۰۱۵ از فدراسیون تایننگ میانمار گواهی sayar دریافت نمودند. اما به دلایل شخصی و بنا به مقتضیات زمان اقدام به رسمی کردن این سبک ننمودند. ایشان در روزهای پایانی سال ۱۳۹۹ دعوت حق را لبیک گفت و به دیار باقی شتافت. از اینرو استاد بزرگ محمد آقا توحیدی بعنوان پدر معنوی تایننگ باندو ایران است و رسمی شدن امروز این سبک حاصل پیگیری و تلاش های ایشان است.

سرانجام با پیگیری های شاگرد ایشان استاد **مهرداد یاراحمدی** و حمایت سایر شاگردان استاد بزرگ زنده یاد محمد آقا توحیدی سبک تایننگ باندو در آبانماه سال ۱۴۰۳ در فدراسیون انجمن های ورزش های رزمی ایران به صورت رسمی فعالیت خود را آغاز نمود.

LETHWEI . BANDO . NABAN
BANSWAY . MIN ZIN . BANDO YOGA
فدراسیون انجمن های ورزشهای رزمی

THAING BANDO ورزشهای رزمی و مبارزه ای میانمار

هنرهای رزمی برمه (Thaing Bando) چیست؟

سیستم های رزمی برمه در مجموع به عنوان thaing نامیده می شوند.

سیستم های تاینک باندو:

- BANDO ❖
- BANSHAY ❖
- LETHWEI ❖
- NABAN ❖
- MIN ZIN ❖
- BANDO YOGA ❖

❖ BANDO (باندو)

باندو (برمه ای : ဝှံးဝှံး, تلفظ می شود [bàũ̀dò]) یک هنر رزمی دفاعی غیر مسلح از میانمار است. باندو گاهی اوقات به اشتباه به عنوان یک کلمه عمومی برای همه هنرهای رزمی برمه استفاده می شود، اما این تنها یک هنر رزمی است.

مانند بسیاری از هنرهای رزمی آسیایی، مدارس باندو با آموزش استقرارها و جابجایی ها شروع می شود. این مرحله مقدماتی آموزش به طور سنتی چندین ماه طول می کشد، اگرچه امروزه بسیاری از مربیان از انجام آن اجتناب می کنند. در مرحله دوم آموزش یک سری تکنیک های دفاعی و بلاک ها و رد کردن ها ی ضربات آموزش داده می شود. باندو دفاع را بر حمله ترجیح می دهد تا هنرجو بتواند در صورت لزوم از خود محافظت کند. هدف از رویکرد دفاعی نیز جلوگیری از خشونت است و به هنرجویان آموزش می دهد که مهارت های خود را با دقت به کار گیرند. حملات و حرکات تهاجمی در مرحله سوم آموزش داده می شود.

بیشتر تکنیک های باندو از طریق فرم ها یا "اکا" آموزش داده می شوند. آکا ابتدا به صورت انفرادی تمرین می شود، قبل از اینکه هنرجو به مجموعه های مشارکتی که با دو یا چند حریف تمرینی اجرا می شود پیشرفت کند. مرحله نهایی استفاده از تکنیک ها در مسابقات است، جایی که یک هنرجو که تبدیل به یک فایتر یا مبارز شده است، باید آنها را در یک رویارویی واقعی در رینگ مبارزه نشان دهد.

هنر رزمی باندو با سپردن ابتکار عمل به حریف و تکیه شدید بر ضد حملات، دفاع را بهترین حمله می داند. هنگامی که تهدید ارزیابی شد، می توان با یک ضد حمله مناسب پاسخ داد، همچنین از بین بردن و

THAING BANDO ورزشهای رزمی و مبارزه ای میانمار

خنثی کردن حملات حریف نیز ممکن است. به عنوان مثال، اگر در طول مبارزه در باندا دست یا پای حریف آسیب جدی ببیند و یا حتی شکسته شود، مبارزه عملاً پایان می یابد. سر، شانه، آرنج، زانو و پا همگی نقاطی هستند که برای اهداف تهاجمی استفاده می شوند. بطور کلی نبرد از فاصله نزدیک استراتژی غالب جنگجویان باندا می باشد. الگوی تکنیک ها در باندا بر اساس حرکات حیوانات است، احتمالاً نوعی تأثیر پذیری سبک حیوانات از هنرهای رزمی باستانی که ریشه در هند و چین دارند. هر حرکت و تکنیکی در باندا بیانگر تقلید از سبک مبارزاتی حیوانی خاص می باشد.

مثلاً مار کبرا با ضربه خاص خود حمله میکند یا گاو نر با حملات مستقیم و ویرانگر دشمن خود را تخریب میکند.

گوزن با جهش های کوتاه برای پریدن از روی مهاجم استفاده می کند،

عقاب با هر دو بال ضربه می زند و دفاع می کند

حرکات چابک میمون که با حرکات سریع بازو و پرش های کوتاه تکنیک های خاصی دارد،

پلنگ در حال چرخیدن به اطراف دشمن و با ، جهش ها و پاره کردن تکنیک اجرا میکند،

مار پایتون چوک و قفل می کند.

عقرب نیش زدن با دم چرخانش حمله میکند.

در نهایت تکنیک های پلنگ سیاه توسط برخی از اساتید باندا به عنوان ترکیبی از تمام استراتژی های مبارزات حیوانات آموزش داده می شود.

❖ BANSHAY (بانشای)

بانشای) به برمه ای ဝန်ရှင် ဝန်ရှင်: تلفظ می شود (bàũjʃè) یک هنر رزمی مبتنی بر سلاح از میانمار است

که عمدتاً بر روی شمشیر، چوب، عصا و نیزه تمرکز دارد. تحت تأثیر منابع هندی و چینی، ارتباط نزدیکی با سیستم های مشابه آسیای جنوب شرقی مانند کرابی کرابونگ تایلندی، کیبیاخ کان بوران کامبوج و سیلات مالایی دارد.

بانشای به طور جفتی از دی (شمشیر) استفاده می کند. نمایش ها و نمایش های شمشیربازی اغلب با یک رقص جنگی قبل از جنگ آغاز می شود که در آن شمشیرزن یک یا دو شمشیر را بسیار نزدیک به بدن بدون بریدن خود می چرخاند.

THAING BANDO ورزشهای رزمی و مبارزه ای میانمار

37 شکل شمشیر وجود دارد. آموزش شمشیر با سلاحی که هنوز غلاف دارد انجام می شود. به طور سنتی، هنگامی که استاد برای اولین بار شمشیر را به دانش آموز هدیه می دهد، غلاف روی آن ثابت می شود تا کارآموز از کشتن مخالفان دلسرد شود. در شرایط سخت، زمانی که باید غلاف شمشیر بیرون بیاید، غلاف ممکن است با سنگ یا شیئی دیگر شکسته شود.

❖ LETHWEI (لتوی)

لتوی بعضاً "لسوی" تلفظ آن مطابق حرف انگلیسی th است (به انگلیسی Lethwei): یک هنر رزمی برمه‌ای است که مشت‌زنی برمه‌ای و مشت‌زنی سنتی میانمار نیز نامیده می‌شود. لتوی ریشه مشترک شباهت‌های زیادی با سایر هنرهای رزمی منطقه هندوچین همچون موی تای در تایلند، موی لائو در لائوس، پرادال سری در کامبوج و توموی در مالزی دارد.

مهم‌ترین تفاوت‌های لتوی و موی تای این است که در لتوی ضربات سر نیز مجاز است، لتوی ورزش خشن‌تر و آزادتری شمرده می‌شود. این هنر رزمی را می‌توان شکل دست‌نخورده هنرهای رزمی منطقه جنوب شرقی آسیا در نظر گرفت که نسبت به سایر ورزش‌های این منطقه مانند موی تای تغییرات کمتری به خود دیده است.

لتوی یکی از خشن‌ترین ورزش‌های رزمی جهان است که به عنوان هنر ۹ عضو نیز شناخته می‌شود. دلیل این نام‌گذاری مجاز بودن ضربات سر است که در هیچ ورزش رزمی دیگری وجود ندارد. مبارزات لتوی بیشتر متکی بر ضربات مشت، سر، آرنج و زانو است و ضربات پا بر خلاف موی تای و پرادال سری از اهمیت کمتری برخوردار است. علاوه بر آن فنون گلاویزی در لتوی شدیدتر از موی تای و پرادال سری است و مبارزان علاوه بر ضربه سر در گلاویزی از فنون پرتابی مانند بلند کردن و به زمین کوبیدن حریف نیز استفاده می‌کنند.

مسابقات آماتوری این رشته در استایل موی (۸ عضو) برگزار می‌گردد، همچنین در اروپا علی‌الخصوص در فرانسه با عنوان لتوی کیک بوکسینگ نیز برگزار می‌گردد.

رویدادهای لتوی:

رویدادهای لتوی در اواخر قرن ۱۹ شروع به گسترش می‌کنند.

در نقاشی‌ها و عکس‌های بجا مانده از قرن ۱۸ و ۱۹ همه مبارزان از خالکوبی‌های لانگ‌بی و هتو کوبین استفاده می‌کنند.

THAING BANDO

ورزشهای رزمی و مبارزه ای میانمار

هنرهای رزمی سنتی میانمار تحت اصطلاحی به نام "thaing" که شامل bando ،

، naban ، banshay ، shan gyi و Lethwei است، گروه بندی می شوند. به گفته محققان، Thing را می توان در اولین شکل آن به قرن دوازدهم سلسله پادشاهی بودایی ریبایی کرد.

در بعضی مناطق باستانی در میانمار حکاکایهایی روی معابد و بتکدهها در دشت های مرکزی وجود دارد که به نظر می رسد تعدادی از مردان را در حال نبرد نشان می دهد. و بیانگر این است که این ورزش احتمالاً بیش از ۱۰۰۰ سال قدمت دارد.

در زمان های قدیم مبارزات برای سرگرمی برگزار می شد و مورد پسند هر قشری از جامعه بود. شرکت برای هر مرد، اعم از نجیب یا عادی، آزاد بود. در آن زمان مسابقات به جای رینگ. در چاله های شنی برگزار می شد. مبارزان بدون تجهیزات حفاظتی می جنگیدند و فقط دستان خود را در کف یا گاز پارچه ای می پیچیدند. هیچ تساوی وجود نداشت. مبارزه ادامه داشت تا اینکه یکی از شرکت کنندگان ناک اوت شود یا دیگر نتواند ادامه دهد.

لتوی در طول حکومت استعماری بریتانیا بر برمه، سال های زیادی سرکوب را پشت سر گذاشت. این ورزش تحت حکومت ملی گرای ژنرال نی وین احیا شد. برخلاف موی تای، در لتوی، ضربات مشت به دلیل کاربردشان در تخریب و تاثیر بیشتر بر روی حریف استفاده بیشتری دارند. امروزه برگزاری رویدادهای لتوی در سراسر کشور میانمار در جشن ها و مراسمات ملی توسط دولت ها و سازمانهای خصوصی همیشه جریان دارد.

لتوی در عصر جدید:

در دوران مدرن، این ورزش در برمه سفلی در ایالت مون و ایالت کارن که در آن مسابقات برای رویدادهایی مانند جشن های سال نو برگزار می شود، زنده نگه داشته می شود.

کیار بانین، که در بازی های المپیک تابستانی ۱۹۵۲ در بوکس شرکت کرد، با وضع قوانین و مقررات مدرن، پیشگام Lethwei مدرن شد. او به اطراف میانمار، به ویژه ایالت های مون و کارن، جایی که لتوی به طور فعال تر تمرین می شود، سفر کرد. پس از تمرین با برخی از مبارزان، کیار بانین تعدادی را به ماندلای و یانگون که از شهرهای مهم میانمار هستند آورد تا در مسابقات بزرگی شرکت کنند.

در سال ۱۹۹۶، فدراسیون لتوی سنتی میانمار (MTLF)، شاخه ای از وزارت بهداشت و ورزش میانمار، قوانین مدرن Lethwei را به مناسبت مسابقات قهرمانی کمر بند طلایی در یانگون تصویب کرد. این مسابقات توسط وزارت ورزش، فدراسیون سنتی لتوی میانمار و گروه KSM برگزار شد. این یک فرصت بزرگ به هنر Lethwei بود و به طور بالقوه بوکس برمه ای را در سطح بین المللی مطرح تر می کرد.

THAING BANDO ورزشهای رزمی و مبارزه ای میانمار

در ۱۸ ژوئیه ۲۰۱۵، ONE Championship اولین مبارزه Lethwei در تاریخ خود را در داخل قفس به مناسبت ONE Championship: Kingdom of Warriors در یانگون، میانمار برگزار کرد.

در سال ۲۰۱۷، ONE Championship و WLC (World Lethwei Championship) رسماً وارد شراکت شدند تا ورزشکاران را برای مبارزه در سازمان یکدیگر به اشتراک بگذارند. در سال ۲۰۱۶، اولین تبلیغ بین‌المللی لتوی میانمار به نام قهرمانی جهانی لتوی (WLC) رویدادهای خود را با استفاده از قوانین مسابقات لتوی راه‌اندازی کرد.

در سال ۲۰۱۹، WLC اولین رویداد بین‌المللی لتوی را به صورت زنده در UFC Fight Pass، برگزار کرد که این رویدادها باعث شهرت بین‌المللی ورزش لتوی در دنیا گردیدند.

جهانی شدن لتوی:

از ۷ تا ۱۲ ژوئیه ۲۰۰۱، دوازده سال پس از تغییر نام برمه به میانمار، اولین رویداد بین‌المللی لتوی بین فایترهای حرفه‌ای از ایالات متحده با مبارزان برمه‌ای تحت قوانین کاملاً سنتی Lethwei برگزار شد. تیمی متشکل از سه مبارز آمریکایی که توسط IKF آورده شد، به نامهای شانون ریچ، آلبرت رامیرز و داگ ایوانز بودند. ریچ با Ei Htee Kaw روبرو شد، رامیرز با Saw Thei Myo روبرو شد و ایوانز با قهرمان Lethwei وان چای روبرو شد. هر سه آمریکایی به مبارزان برمه‌ای باختند. پس از آن یک مسابقه انتقامی با مبارزان آمریکایی و اروپایی در آخرین لحظه توسط مروجین Lethwei و ارتش در سال ۲۰۰۲ لغو شد.

از ۱۰ تا ۱۱ ژوئیه ۲۰۰۴، دومین رویدادی که مبارزان خارجی در آن شرکت داشتند، با چهار فایتر ژاپنی با مبارزان برمه‌ای برگزار شد. آنها مبارزان هنرهای رزمی ترکیبی اکتوشی تامورا، یوشیتارو نیمی، تاکهارو یاماموتو و ناروجی واکاسوگی بودند. تامورا در راند دوم آیا بو سین را ناک اوت کرد و به اولین خارجی تبدیل شد که یک تمرین‌کننده لتوی میانماری را در یک مسابقه رسمی شکست داد. در ادامه مسابقات بین‌المللی با سه گانه هیجان‌انگیز سایروس واشنگتن در مقابل تون تون مین ادامه یافت.

در سال ۲۰۱۶، دیو لدوک کانادایی و تون تون مین (برمه‌ای) پس از اینکه قبلاً با یک تساوی انفجاری مبارزه کرده بودند، در مسابقات قهرمانی Aung Lan Air KBZ در یانگون، میانمار به مصاف هم رفتند. در این مبارزه دیوید لدوک کانادایی اولین مبارز غیر برمه‌ای بود که کمر بند طلایی Lethwei را به دست آورد و پس از شکست تون تون مین اسطوره لتوی میانمار اولین مبارز خارجی بود که توانست کمر بند قهرمانی جهان را تصاحب کند.

THAING BANDO

ورزشهای رزمی و مبارزه ای میانمار

مبارز کانادایی لدوک، پس از دفاع از عنوان خود، در مصاحبه ای گفت: "من نگاه عمیقی نسبت به این ورزش زیبا و قوی پیدا کرده ام و معتقدم که لتوی همان کاری را برای میانمار انجام می دهد که موی تای برای تایلند انجام داده است".

در ۱۸ آوریل ۲۰۱۷، دیو لدوک برای دفاع از عنوان قهرمانی خود با رقیب استرالیایی -ترکیه ای به نام آدم یلماز در توکیو ژاپن روبرو شد. این اولین مسابقه قهرمانی لتوی جهان بود که دو غیربرمه ای را در تاریخ این ورزش تیتیر زد و به همین مناسبت، سفیر میانمار در ژاپن در این رویداد که در کوراکون برگزار شد حضور داشت.

Lek kha mon

رقص آیینی و سنتی در مبارزات لتوی:

لکخا مون ژست سنتی است که توسط مبارزان Lethwei انجام می شود تا حریفان خود را با شجاعت و احترام به چالش بکشند. این ژست و حرکات سنتی با ۳ ضربه زدن با کف دست راست به سوراخ مثلثی شکلی که هنگام خم کردن بازوی چپ ایجاد می شود، انجام می شود. دست زدن باید به شکل فنجان باشد، در حالی که دست چپ باید زیر بغل راست قرار گیرد. لکخا مون در ابتدای Lethwei yay انجام می شود و همچنین می تواند در حین مبارزه انجام شود.

در واقع این حرکات نوعی دعوت به جنگ است که از پرندگان شکاری مانند عقاب الهام گرفته شده است که هنگام پرواز و شکار بال می زنند.

Lethwei yay

Lethwei yay را می توان همانند رام موی در موی تای به عنوان یک رقص مبارزه توصیف کرد. قبل از مبارزه به عنوان راهی برای نشان دادن مهارت های مبارز و به عنوان رقص پیروزی بعد از مبارزه اجرا می شود.

قبل از مدرنیزاسیون، به ویژه در دوران قدیم رقص پیش از مبارزه بیشتر به عنوان هان یای شناخته می شد که همراه با تمپوی ارکستر سنتی اجرا می شد (همانند اجرای رام موی همراه موسیقی سنتی تایلندی).

THAING BANDO

ورزشهای رزمی و مبارزه ای میانمار

ضربات و تکنیک های مجاز در لتوی:

- ضربات سر
- همه مشت ها
- تمام ضربات آرنج
- تمام ضربه های زانو
- همه لگدها
- هر نوع بلاک کردنی
- سوئیپ کشیدن، پرتاب ها و
- استفاده از پا، دست، زانو، آرنج و سر مجاز است.

راندها:

هر مسابقه را می توان به صورت ۳، ۴ یا ۵ راند با ۳ دقیقه در هر راند و ۲ دقیقه استراحت بین راندها برگزار کرد. مبارزات قهرمانی شامل مبارزات ۵ رانده با ۳ دقیقه در هر راند و ۲ دقیقه استراحت بین راندها است.

تجهیزات در لتوی:

قوانین مبارزه با دستان برهنه در برمه استفاده از دستکش را ممنوع می کند. فایترها فقط باید از نوار پارچه ای براق و نوعی گاز پارچه ای روی دست و پای خود استفاده کنند. مبارزان فقط باید شلوارک بپوشند، بدون پیراهن یا کفش. مبارزان باید محافظ کتاله ران بپوشند. تمام تجهیزات مورد استفاده فایترها قبل از مبارزه باید توسط مقامات رینگ بررسی و تایید شود.

THAING BANDO

ورزشهای رزمی و مبارزه ای میانمار

داور مبارزه:

یک داور بر مبارزه نظارت می کند. داور این اختیار را دارد که:

اگر او فکر می کند که یک مبارز به طور قابل توجهی از حریف خود برتری یافته است، مبارزه را پایان دهد.

اگر مبارزی به شدت زخمی شد، مبارزه را متوقف می کند و به پزشک ارجاع می دهد.

قوانین مبارزه را به روشنی برای فایترها توضیح می دهد تا مطمئن شود که مبارزه منصفانه و با رعایت قوانین پیش می رود.

قوانین سنتی در لتوی:

قوانین سنتی، همچنین به عنوان قوانین یو یار شناخته می شود، که به معنای بوکس سنتی میانمار است. مسابقات سنتی هنوز در سرتاسر میانمار برگزار می شود، به ویژه در طول جشنواره ها یا جشن هایی سراسری و ملی. قوانین مبارزاتی سنتی به دلیل نداشتن سیستم امتیازدهی و قوانین بین المللی بسیار بحث برانگیز هستند به عنوان مثال برنده بازی فقط توسط ناک اوت حریف شناخته میشود.

در پایان مسابقه، در صورت عدم ناک اوت یا توقف، اگر دو مبارز همچنان ایستاده باشند، حتی اگر یک مبارز بر مبارزه مسلط باشد، مسابقه مساوی اعلام می شود. مبارزان می توانند با ناتوان کردن رقبای خود به چند روش مختلف پیروز شوند.

ناک اوت (KO) زمانی است که یک مبارز به زمین می افتد، بیهوش یا خم می شود یا اگر مبارزی نتواند به مدت ۲۰ ثانیه بایستد یا از خود دفاع کند (۱۰ شمارش با ۱ شمارش در هر ۲ ثانیه).

هنگامی که ۳ شمارش در یک راند انجام می شود، مبارزه خاتمه می یابد و به عنوان ناک اوت (محدودیت شمارش) (KO) به ثمر می رسد.

هنگامی که ۴ شمارش در کل مدت مبارزه انجام شود، مسابقه خاتمه می یابد و به عنوان ناک اوت (محدودیت شمارش) (KO) به ثمر می رسد.

ناک اوت فنی (TKO) زمانی است که یک مبارز شکست می خورد، آسیب می بیند یا در موقعیتی قرار می گیرد که در صورت ادامه مبارزه می تواند به او آسیب برسد یا به شدت آسیب ببیند.

THAING BANDO

ورزشهای رزمی و مبارزه ای میانمار

اگر ناک اوت یا آسیب دیدگی رخ دهد، مبارز می تواند ۲ دقیقه تایم اوت ویژه برای ریکاوری بگیرد. پس از تایم اوت، مبارز می تواند انتخاب کند که آیا می خواهد مبارزه را ادامه دهد یا خیر. هر مبارز فقط یک بار در طول مبارزه ممکن است این کار را انجام دهد. تایم اوت را نمی توان در دور پنجم استفاده کرد.

استفاده از تایم اوت به عنوان ۱ شمارش در نظر گرفته می شود.

گروه تاینک باندو

کمر بند طلایی:

کمر بند طلایی سنتی Lethwei به عنوان بالاترین و معتبرترین جایزه برای مبارزان Lethwei در نظر گرفته می شود. در واقع این رویداد اصلی را نباید با مسابقات قهرمانی سالانه کمر بند طلایی، که بیشتر از استعداد های جوان تر و با استفاده از سیستم امتیازی قوانین مسابقات تشکیل شده است، اشتباه گرفت.

تنها یک قهرمان کمر بند طلایی برای هر دسته وزنی وجود دارد که قهرمان کلاس اوپن قوی ترین مبارز میانمار محسوب می شود. قهرمان کمر بند طلایی اوپن معادل قهرمانی پوند به پوند در جهان Lethwei است.

ضربه سر (Gowl Tite)

- ضربه سر تهاجمی: توی گول تیت
- ضربه سر به سمت بالا: گول پینت تیت
- ضربه سر با کناره ها: گول بیت
- ضربه سر با کلینج کردن: چوک گول بیت
- ضربه سر با پرش: گول سونت تیت

مشت Let Thee:

- جب: توک لت دی
- کراس: فیونت لت دی
- آپرکات: پینت

THAING BANDO ورزشهای رزمی و مبارزه ای میانمار

- هوک: واید
- مشت چرخشی: توییت لت دی
- مشت پرشی: لت دی بیان

آرنج TeL Daung : گروه تاینگ باندو

آرنج را می توان به روش های مختلفی به عنوان یک سلاح ضربتی استفاده کرد: افقی، مورب به بالا، مورب به پایین، چرخش به عقب و پرشی.. آنها می توانند به عنوان یک ضربه تمام کننده استفاده شوند.

- آرنج افقی: وایت تل داونگ
- آرنج به سمت بالا: پینت تل داونگ
- آرنج به سمت پایین: تونگ تل داونگ
- آرنج پرشی: تونگ تل داونگ (پرشی از پایین به بالا)
- آرنج پرشی موازی: تل داونگ بیان
- آرنج چرخشی: پت تل داونگ

آرنج را می توان به عنوان بلوک یا دفاع در برابر، به عنوان مثال، زانوها، ضربات به بدن یا در مقابل مشت ها به کار برد. در صورت اجرای خوب، ضربه آرنج می تواند باعث آسیب جدی به حریف شود، از جمله بریدگی یا حتی ناک اوت.

لگد زدن (کان) Kan

- راند هوس کیک: چای واید کان
- لگد چرخشی یا بک کیک: نوت پوک کان
- لوکیک به ران بیرونی: آل پین خات
- لوکیک به ران داخل: آل تو پین خات

THAING BANDO

ورزشهای رزمی و مبارزه ای میانمار

- ساید کیک: چای زونگ کان
- لگد چکشی: خوت کان
- لگد پرشی: خون واید کان
- فرانت کیک: نین چای
- فرانت کیک پرشی: خن سونت کان

زانو Doo:

- ضربه زانو مستقیم: دلت توی دوو
- زانو نیزه ای: لان سیت دوو
- زانو از بغل: واید دوو
- زانو پرشی: هوته دوو

منابع:

- ویکی پدیا
- فدراسیون بین المللی تاینگ باندو
- انجمن تاینگ باندو اروپا (فرانسه)
- انجمن تاینگ باندو امریکا